

די לתיאטרון בטחון: קריאה להקהל ולעמוד על נפשנו

Hyehudi.org

קודם כל, עובדות. הרי לא מתקרבים בכלל לכיבוש והתישבות של עזה ולא לגירוש האויבים מא"י, והס מלהזכיר אפי' הרעת תנאים לרוצחים האסורים ושחרור היהודים החטופים בידי מערכת המשפח. רוצחים ידועים חיים בשלוח במדינות שונות! במקום לעצור אבנים ממגנים, במקום לעצור טילים שמים כיפת ברזל, במקום להשיב הרתעה מצייבים מחסומים במדרכות, וכו'. השלטון ממשיך לשים בטחוננו בקנה רצוף של אמריקה, ממשיך עם גירושי היהודים, עצירת הבניה, מניעת הגנה עצמית גם מחוץ למונופול המדינה כמעט כמו מקודם, וכו'.

במקום שהראשים יקיימו בעצמם ד' מיתות בית דין בדרך כפרה, הם עוד ממשיכים כבראשונה. מה הפלא שלא מסתייעא מלתא?

לכן נראה שאין שום חיוב השתדלות להשתתף בסבבי לחימה של "כאילו" ותחת אותה הנהגה של דוגלי הכלה, ניהול הסכסוך, משנת הטפטופים, תבוסתנות וכו' שגרמה ואפשרה את הטבח, וגם ישבה על הידיים שבע שעות בזמן אמת, הנהגה שלא למדה שום לקח ולא חזרה בתשובה, אלא אדרבא.

מי שוטה ישמע להם בקרוב להפסד ורחוק לשכר? וכי העיקר להילחם כאשר תעשניה הדבורים? ז"ל רש"י גיטין נ"ו א': "אנשים ריקים ופוחזים למלחמה".

במקום להלין על מי שלא נופל לצבא שלהם, יש לעזור למי שנלכד בידי הרשעים לקבל פטור!

ואפשר לומר שכל הפיזור והגירושים משום קירבה וחנופה לאמריקה או אהבת הקרב והניצוח, וכמ"ש בגמרא פסחים סוף קי"ח ב', פזר עמים קרבות יחפצון, מי גרם להם לישראל שיתפזרו לבין אומות העולם קריבות (וי"ג קרבות) שהיו חפצין בהן. "קרבות" אפ' לפרש לשון קירבה לגוים ואפ' לפרש לשון קרבות ללא תכלית, וכפי' מהרש"א.

סכלות זו היא ממלכתיות, ויש להמליץ מלשון מעביר בנו למולך. עיין סנהדרין ס"ד א', "מפני מה תפסה תורה לשון מולך כל שהמליכוהו עליהם אפילו צרור ואפילו קיסם". ממלכתיות לא בתורת ע"ז (שהרי אין ראוי לישראל שהם חכמים מחוכמים להמשך בהבלים אלו) אלא כמו מלכות וכשוף, "שחושב בעצמו שהוא מועיל לו אם ימליכו עליו ויעביר את בנו לפניו", כלשון חי' הר"ן.

ושוב אבהיר, בודאי חובה וזכות להגן על עם ישראל (מדינת "ישראל" כוללת גם ערבים "ישראלים"...), אבל בהנחה שא"א, בינתיים, לשנות את ההנהגה, אין לקיים את המצוה באותה מסגרת שהפכה לרועץ.

וז"ל תוספתא סוטה ספ"ז:

כל השומע דברי כהן במערכות ואינו חוזר לסוף שהוא נופל בחרב ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם ובאין אחרים ויושבין בארצם כו.

הצל לקוחים למות וגו'! השותפים בהתאבדות עתידיים ליתן את הדין.